

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 149.

Trettende Sæssion.

39de Møde.

Torsdagen den 21de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Madsen (fortsat): Det er ikke ved nogen Lov bestemt, hvor stor en Deel der skal lignedes paa hver enkelt af disse to Stattebrancher, men, naar man her skal gaae over fra en Beskatningsmaade til en anden, troer jeg, det er af høieste Vigtighed, at det i samme Lov bliver bestemt, hvorledes Beløbet saa skal lignedes. Derfor Lovforslaget ikke bliver henviist til et Udvalg, skal jeg maaskee see at enes med den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgfreds og den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, om et Endringsforslag i denne Retning.

Thune: Jeg skal blot tillade mig at oplyse, i Anledning af de Bemærkninger, der ere gjorte tidligere her i Thinget af flere ærede Medlemmer, at jeg og et andet Medlem satte os i forrige Sæssion imod, at nogen Deel af den indbragne Næringsstat blev lignet paa Grunden, idet vi ansaae det rigtigst, at den hele Stat gik over paa Formue og Leilighed; thi naar Næringsfriheden indtraadte, var det urimeligt, at de Næringsdrivende, der tidligere alene nød Fordeel af Næringsindskrænkningen, og som derfor bære denne Byrde, skulde vedblive at bære den, og Marsagen til, at det staaer, som det staaer i den foreliggende Lov, er, at et æret Medlem dengang oplyste, at Forholdet var ikke lidet forskjelligt i nogle Kjøbstæder, idet Noget af Næringsstaten i disse udrededes af

Grundene, jeg forstod de saakaldte Næringsgaardeste, og at man derfor ved at fastholde Ligningen paa Formue og Leilighed alene vilde komme til at omvælte de bestaaende Næringsforhold, og at man derfor burde overlade det til Communalbestyrrelserne selv, om de vilde overbrage en Deel af Skatten paa Grundene, eller ligne det Hele paa Formue og Leilighed. Loven gik igjennem her, forrige Gang, og det var kun nogle Formalitetsvanskeligheder, der standsede den i det andet Thing, idet Sæssionen var rykket saa langt frem, at man ikke uden ved en extraordinair Behandling kunde faae den tilende, hvilket dens Modstandere benyttede til at nægte denne extraordinaire Behandling. Jeg troer, da Sagen nu er kommen frem, at maatte tilraade Thinget ikke at nedsætte noget Udvalg, thi Sagen har været saa omhyggeligt behandlet i Udvalget forrige Aar, og skulde man end ikke finde de Grunde, som jeg har anført, af overveieende Betydning, kan man jo stille Endringsforslag til anden Behandling. Vi ville da have det Haab at see denne Lov komme frem efter denne Sæssions Udløb. Jeg maa iøvrigt udtale, at man maa vel agte paa, at i det Dieblil, de Rettigheder, som man tidligere har havt og sat Pris paa, falde bort, at man da ikke fastholder de Byrder, der knytte sig til disse Rettigheder. Jeg finder, at Loven er vel begrundet i de forandrede Forhold, og jeg skal vedblivende anbefale den til Thinget, da man jo her i Hovedstaden ved Indkomstskattens Indførelse ganske har brudt med Næringsstaten, denne specielle Byrde for de Næringsdrivende alene.